

Bilag 3.

CHEFEN FOR SØVÆRNET

Juni 1972.

Notat om Søværnets opgaver, sammensætning og udvikling.

Indledning.

1. Nærværende notat er af mig udarbejdet med henblik på at belyse grundlaget for Søværnets virke og dets opgaver fra et maritimt synspunkt i anledning af den igangværende behandling af regeringens lovforslag om forsvarrets ordning.¹⁾

Endvidere berøres problemer vedr. flådens sammensætning, og der er under hensyn til de til lovforslaget knyttede forudsætninger — i den udstrækning de fremgår af foreliggende materiale — udformet en skitse til en fremtidig udvikling vedr. flådens materiel. Denne skitse er ikke nogen idealløsning ud fra en sømilitær betragtning, men repræsenterer under de forudsatte vilkår den efter min opfattelse bedst opnåelige, operativt balancerede flådestruktur.

2. Notatet er en ajourføring af et P. M. af februar 1972 udarbejdet til brug ved forventede, men ikke stedfundne drøftelser i Forsvarskommissionen af 1969, der iflg. sit kommissorium²⁾ bl. a. skulle behandle spørgsmålet om, hvilke skibstyper Søværnet skulle bestå af.

Notatet støtter sig desuden på et memorandum om flådens styrke- og våbenmæssige sammensætning, som chefen for Søværnets operative Kommando, chefen for Søværnets Materielkommando og jeg i fællesskab har udarbejdet³⁾ og fremsendt til Forsvarskommandoen til anvendelse ved den endelige besvarelse af de spørgsmål, som Forsvarsministeriet ved skrivelse af 1. november 1971⁴⁾ har stillet.

Grundlag.

3. Dansk sikkerhedspolitik, der baserer sig på dansk medlemskab af De forenede

Nationer og på tilslutning til Den nordatlantiske Traktat, forudsættes at have som formål at give regeringen den størst mulige handlefrihed mod udefra kommende trusler. I påkommende tilfælde anvendes det militære forsvar til støtte herfor i vedtaget samarbejde med andre nationer.

Danmarks sikkerhedsproblem præges især af forholdet mellem Vestmagterne og Warszawa-pagtlandene, men vil også kunne påvirkes af udviklingen uden for Europa og europæiske farvande.

4. Som en del af NATO-helheden må forsvarrets virke og sammensætning — udover imødekomme særlige nationale hensyn — bygge på den inden for NATO vedtagne strategiske koncept. Med denne tilsigtes at tilvejebringe en krigsforebyggelse („deterrence“), som søges opnået ved at give forsvaret evne til fleksibel imødegåelse af angreb eller trusler herom („flexible response“) og med den hensigt i påkommende tilfælde at skabe en forhandlingspause. Den forebyggende virkning mod angreb tilstræbes gennem forberedelse af en række indsatsmuligheder inden for følgende tre trin: „det direkte forsvar“ (d. v. s. iværksættelse af de til situationen svarende dispositioner, herunder umiddelbart engagement med fornødne konventionelle styrker), „den kontrollerede udvidelse“, (d. v. s. gradvis øget eller alternativ indsats af rådige enheder og midler), samt i værste fald „den ubegrænsede indsats“, herunder generel anvendelse af kernevåben.

5. Forsvarschefen har sammenfattende formuleret følgende formål for forsvaret:

„Dansk forsvar har, som led i det samlede NATO-forsvar, til formål gennem sin

¹⁾ Forslag til lov om ændring af lov om forsvarrets organisation m. v. fremsat i folketinget den 24. november 1970.

²⁾ Kundgørelse for forsvaret A. 1971-1969 pkt. 1 b.

³⁾ CH SVN skr. U/25.0/1159 af 2. marts 1972.

⁴⁾ FMN skr. 1.kt. 090.22-9 af 1. november 1971.